

הדת בימינו אלה, כמו שאמר חז"ל: אלמלא שמרו בני ישראל שתי שבתות, מיד היו נגאלין. גראה מזה כי שמירת השבת הוא היסוד מכל התורה ומקבת את הגאולה. וכמו שמצינו בדברי הנביאים: "והיה אם שמוע תשמעון אלי, נאום ד', לבלתי הניא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת, ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה מלאכה" (יחזקאל י"ז כ"ד). וכתב תיכף אחריו בפסוק כ"ה: וראו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים יושבים על כסא דוד רכבים ברכב וגו'. רואים אנתו, אף על פי שירמיה הנביא היה מתנבא על החורבן, מכל מקום נבא, אם היו שומרים השבת אזי היו באים מלכים ושרים יושבים על כסא דוד, וכאמור שם בכל הענין.

כודאי אם נתחזק בימינו אלה כראוי בענין שמירת השבת - זאת תהיה סיבה גדולה לקרב גאולתנו במהרה. ונוכה להשיב שבות עמנו ולהעמיד מלכות בית דוד על מכונה. אך כעת אשר זכינו להתעוררות הזאת, והתחלתי געשתה בפרטום גדול בכל העולם - העיקר צריכים אנתו להתחזק בכל שארית כוחנו להוסיף אומץ בענין הקדוש הזה, ושיתגדל ויחפוט הרעיון הקדוש הזה בכל העולם, בכל חוקף ועוז, וכל מי שיתעסק ויחזק איש את רעהו בזה, תקיים עליו נבואת עזריהו: "וימים רבים לישראל וגו' וישב בצר לו על ד' אלקי ישראל, ויבקשוהו וימצא להם" (ד"ה ב' ט"ז ג'). וכתוב אחריו בפסוק ז': "ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם, כי יש שער לפעולתכם".

אב תרפ"ט

מאמר חזק האמונה

כ.

הנה מצינו בתורה"ק כשבישר המלאך לאברהם אבינו, שישבו אליו כעת חי' והנה בן לשרה אשתו, מספרת לנו תורה"ק ספור דברים באריכות. ונבאר פה הפרשה כפשוטה. כתיב ותצחק שרה

בקרה לאמר, אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן. שהיתה מאמנת ואינה מאמנת, והיי הדבר אצלה בספק גדול, היתכן שאחרי שהנני בלוי וחדל להיות אצלי אורח כנשים, וגם אדוני זקן, איך אפשר בטבע שאלד בנים. ומספרת לנו עוד תורה"ק שאמר ד' אל אברהם, למה זה צחקה שרה לאמר, דאף אמנם אלד ואני זקנת, הפלא מד' דבר וכו', הרי שהי' תרעומות מהקב"ה עלי', על קטנות האמונה שהי' לה, ולבסוף קיים הקב"ה את דברי המלאך ואמר ג"כ, שוב אשוב אליך כעת חי' ולשרה בנ'. וכשהוכיח אברהם את שרה על קטנות האמונה שלה, כיחשה ואמרה: לא צחקתי, לא הי' לי שום ספק בדברי המלאך, והאמנתי באמונה שלמה, ורק איזו תיבות נתגלגלו מפי בלתי כונה, והשיב לה, לא, כי צחקתי. הנני יודע בידך שצחקת ולא נתת אומן לדברי המלאך, ולא הועילו לה שום תירוצים וטענות. זהו תוכן כל הפרשה בקצרה כפשוטה.

וכאשר התבוננתי היטב בפ' זו קשה לי טובא. הנה ידוע לכל, כי כל תיבה ותיבה מתורה"ק קדושתה גדולה למאד, עד אין שיעור וערך, ואין אות ותיבה מתורה"ק שתהא יתרה, וכולן מנויות וספורות מהקב"ה נותן התורה. וע"כ לכאורה יפלא, למה לה לתורה"ק להאריך כל כך בספור זה, ולספר בגנותה של שרה אמנו, לומר שהיתה מקטני אמנה, ולא האמינה בדברי המלאך, וגם כל הויכוח של הקב"ה עם אברהם אבינו ושרה אמנו, שהיא אמרה שלא צחקה והוא אמר שצחקה, מאד מאד קשה להבין הדבר כפשוטו. ואמרת, כודאי איזה ענין גדול גרמו בפ' זו, עד שהאיר ד' עיני לבאר הענין הזה, וזהו החלי בע"ה.

אחז"ל: מעשה אבות סימן לבנים, ומצינו שכל מה שאירע לאבותינו, אירע לנו. וע"כ לענ"ד גם מאורע זה סימן לנו, וזה מרמז על עיקבתא דמשיחא, בזמן שיגיע העת להתגלות כבוד ד' בעולם ע"י ביאת משיח צדקנו. הנה כעת ההיא, כודאי ימצאו אנשים מגדולי ישראל, שהמה יהיו במקום הנביאים מלפנינו, ויזונו להמון ישראל שיתחזקו באמינה ושישובו בתשובה, שרק על ידה יהיו נגאלים וכמו שאחז"ל, כ"ל כל הקיצין, ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, וגם יעוררו את המון אחביי שיכינו את

מזה שהאמונה שלנו בביאת המשיח ד"א קטנה למאד, דאם היינו מאמינים באמונה גדולה באמת, איך לא יהיה עיני הגאולה אצלנו עכ"פ מוטל בספק בלב כל אחד ואחד, וא"כ כל דבורנו אודות ביאת משיח צדקנו, הוא רק מהשפה ולחץ, ולבנו בל אתנו, וזהו מה שכתוב בתורה"ק, בעת שאמרה שרה אמנו, שלא צחקה והאמינה בדברי המלאך, ענה לה, לא, כי צחקת בורר לי ומוכח שלא האמנת לדברי המלאך, ואף שלא מצינו שנענשה על כך, והטעם משום שעמדו לה צדקותיה, אבל אנחנו קטני ערך, מי יודע עד כמה יגדל ח"ו מדת הדין עלינו, על שלא היה האמונה בביאת המשיח, אמונה שלמה באמת.

ולפי"ז אחי ורעי, הטוב אנו עושים בזה? נחזי אנן באיזה מצב אנו נמצאים בימינו אלה, כלל ישראל טובע בים של צרות בכל ארצות פורינו, קדושת התורה הקדושה יורדת מיום ליום בעה"ר באופן מבהיל, ומכל צד עומדים עלינו ללכותנו בגזירות ופקודות גוראות הנוגעות לקיום עמנו ותורה"ק, הדר החדש מתחנך ללא תורה ואמונה ונעשים בנים כחשים לך ולחורתו; יסודי ועיקרי תורה"ק נעשו כהפקר ח"ו אצל חלק גדול מאחבי ואם ימשך מצב כזה ח"ו עוד כמה שנים, מי יודע לאיזה מצב יגיע כלל ישראל ח"ו והשכל מחייב שלא יתארך עוד זמן ביאת משיח צדקנו, כי נמצאים אנו במדרגה כזו, שאי אפשרית להיות יותר גרועה ושפלה, וכידינו למהר הגאולה, על ידי שנשוב בתשובה שלמה ונכין את עצמנו בתורה ובמעשים טובים.

וע"כ אחי ורעי החרדים לדבר ד' ותורתו, הדואגים לקיום עמנו ותורה"ק, כל מי שנגע יראת ד' בלבו, ומאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, צריכים אנו בכל עוז להכין את עצמנו לביאת משיח צדקנו כל אחד כפי יכולתו הן במקרא, הן במשנה, והן בגמרא כדי שנוכח לגאולה שלמה אמיתית, ושנוכל לקבל פני המשיח בשמחה, ומי שלא ישים לב לדברינו אלה, ידע בעצמו כי בנפשו הוא, ועתיד ליתן את הדין ח"ו, כי אז יתברר ויתודע ויתפרסם כל איש ואיש, מי הכין את עצמו לביאתו, ובמה שהכין את עצמו בתורה ובמעשים טובים, ומי לא הכין את עצמו לביאתו.

עצמם בתורה ומעשים טובים לביאת משיח צדקנו, כדי שיוכלו לקבל פניו כשיבא. מרמות לנו תורה"ק שבעת ההיא ימצאו אנשים קטני-אמונה, שלא יאמינו לדברי המוכיחים והמורידים באמרם, היתכן אחרי גלות ארוך ומר כזה, שעם ישראל מדוכא ומעונה כ"כ בתכלית העיני, וסוכלים צרות ומצוקות הרבה, איך אפשר שנגאל פתאום, וע"כ לא יתנו לב לדברי המוכיחים וכמו שמצינו כזה גם בגלות מצרים שכתוב, ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה, ע"ז בא לנו רמו בתורה"ק שיהיי להקב"ה תרעומת עליהם, ויאמר, היפלא מדי דברי הלא הוא כל יכול ויכול להביא לנו הגאולה בכל יום וכל עת וכל שעה, וכמשאחז"ל: "היום אצ בקולי תשמעו" ולא יקשה ממני כל דבר, ויתפסו ח"ו על קטנות האמונה שלהם.

וע"כ מרמות לנו תורה"ק בקצרה את היוכוח הגדול שיהיי בעיקבותא דמשיחא, שכל אחד ואחד יתרוץ את עצמו שאיננו מסתפק ח"ו באמינות אפשרות הגאולה, יודעים אנו ברור, שיש ביכולת הש"ת להביא הגאולה בכל רגע ורגע, וכמו שמצינו בימי מרדכי ואסתר שבין לילה אחת היתה הגאולה בשלימות, רק שכל אחד ואחד מסתפק על זמן הגאולה מתי תהיי, יכורג היות שיתאחר עוד איזה שנים, אבל לא כ"כ מהר, אבל יוכיחו אותנו על פנינו, הלא מפורש כתוב בדברי הנביא מלאכי, כי פתאום יבא אל היכלו, האדון אשר אתם מבקשים (שקאי על משיח בן דוד) ומלאך הכרית, אשר אתם חפצים בו (שקאי על אלי הנביא) הנה בא, אמר ד'. ומצינו בחז"ל שאמרו שאלהיה הנביא בארבע פריחות, פורת כל העולם כולו, ולפי"ז הלא צריך היה להיות אצל כל אחד ואחד עכ"פ ספק, על כל יום, שמא יבא בו, ומצינו, שכזה נפסק ג"כ להלכה בגמרא, שהאומר, הריני גזיר ביום שכן דוד בא, אסור לשתות יין בכל הימים, שמ"א יבא באותו יום (חץ מערבי שבתות, שטרודים העם בצרכי שבת, ולא יוכלו אז לקבל פניו, וא"כ הלא מספיק היה צריך כל אדם להיות מוכן תמיד בתורה ובתשובה, כדי שיוכל לקבל פני משיח צדקנו כשיבא, ולבסוף אנו רואים, שאין אנו מכינים את עצמנו כלל לקבל פניו ולא ניכרת שום הכנה עלינו, מוכח